

for, at denne Frist, som Flertallet har sat, er for kort, at jeg nødsages til at anbefale at stemme imod Ændringsforslag Nr. 2.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg kan henholde mig til Mindretallets Udtalelser. I sine Udtalelser i Betænkningen siger Flertallet, idet det taler om de kommende Tilstande, at saa længe „det indenlandske Marked væsentlig kun var henvist til sig selv, fordi Krigen overskar Forbindelsen med Verdensmarkedet, maatte Erhvervene finde sig i disse Tilstande, men for hver Dag, der nu gaar, føles de mere og mere som utaaelige Hindringer, og det er ikke mindst under Hensyn hertil . . . at Flertallet foreslaar at 1. Juli sættes som Grænse. Det vilde nu interessere mig at erfare, ud fra hvilke Betragtninger Flertallet er naaet til den Anskuelse, at det vil være nødvendigt for det samlede Landbrug, hele Landbrugserhvervet, hele dets Produktion, at opretholde disse „utaaelige Hindringer“ til den 1. November — thi dette medvirker Flertallet til —, men at det er absolut nødvendigt at befri Industri og Haandværk for disse utaaelige Hindringer allerede 1. Juli. Jeg kan ikke se, at der er noget som helst, der taler for at vente, at Forholdene ligger saaledes for Handel og Industri, at der er Grund til snarere for disse Erhverv end for Landbrugserhvervene at skride til Ændringer. Med Hensyn til Landbrugsproduktionen ved vi de Kvantiteter, der er i Landet; vi kender Beholdningernes Størrelse; men med Hensyn til, hvad Handel og Industri kan tilføre Landet, er vi usikre. Saa snart rigelige Tilførsler indtræffer, virker Konkurrencen saaledes, at Priserne holdes nede, saafremt ikke særlige Sæmmenslutninger indenfor Handelen virker i modsat Retning. Saa snart derimod Tilførslerne er smaa, kommer Udviklingen til at forme sig saaledes, som Tilfældet med det amerikanske Flæsk saa levende illustrerer. Det amerikanske Flæsk naaede her til Landet til en Pris i Frihavnen af 2 Kr. 50 Øre pr. Kilo. For disse 2 Kr. 50 Øre var Svinene blevet opdrættet i Amerika, de var blevet ført til Slakteri og slagtet, Varen var derefter blevet saltet og behandlet og pakket, den var ført til amerikansk Havnesteid og der lastet om Bord paa Skib, og den var til meget høje Fragtsatser ført over Atlanterhavet, lastet fra Borde her og oplagret i Frihavnen, og med alt dette var Prisen her blevet 2 Kr. 50 Øre pr. Kilo. Kort derefter forlangte man ude i Forstadskvartererne 5 Kr. pr. Kilo for den samme Vare. Nøjagtig det samme, som det havde kostet

at producere Varen, føre den over Atlanterhavet hertil og faa den oplagret ude i Frihavnen, nøjagtig det samme. Beløb forlangte derefter en vis Handel at have Ret til at forhøje Prisen med. Naar saadant sker, opstaar der Forbitrelse i Befolkningen over, at det, der kalder sig Omsætning, giver sig saadanne Udslag, og der opstaar et Krav om, at Landets Befolkning ikke derigennem, at Erhvervene stilles frit, kommer ind i saadanne utaaelige Tilstande. Og de, som ønsker dette, er ikke blot Befolkningen, men det er ogsaa selve Handelsstanden; thi jeg erindrer om, at den Gang disse Fænomener fremtraadte, deltog selve de paagældende Organisationers Ledelse ud fra deres Ønske om, at Omsætning og Handel skal finde Sted paa en redelig Maade, i Bestræbelserne for at tilvejebringe en Ordning, hvorigennem dette sikredes. Da Forholdene er saadanne, at hver Gang der opstaar Mangel paa en Vare, giver dette sig øjeblikkelig Udtryk i et Forsøg paa Udbygning af Befolkningen, forstaar jeg ikke, hvorledes man kan mene, at det er muligt at skride til at give Handelen fuldkommen frie Vilkaar, før man er sikker paa, at Tilførslerne er af et saadant Omfang, at Konkurrencen vil virke. Jeg forstaar derfor ikke, ud fra hvilke Betragtninger det er, at man fra Flertallets Side mener, at Handels- og Industrierhvervets Vilkaar tidligere end Landbrugserhvervets Vilkaar kan komme ind under de normale Forhold.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvornaar regulerende Foranstaltninger kan ophøre, burde der kun være eet Svar, det, som er udtrykt i det Forslag, som jeg har stillet, og som det ærede Udvalg ogsaa i omskrevet Form har tiltraadt: naar det maa erkendes af et af Rigsdagens Partier nedsat Udvalg paa Grund af saglige Indberetninger fra alle dem, der følger Tilførselsforholdene, at nu er Indførsels- og Udførselsforholdene saaledes, at en Konkurrence vil være i Stand til at sikre Befolkningen mod kunstig Opskrining af Priserne. Der kan i Virkeligheden ikke være noget andet *sagligt* Svar paa, hvornaar de regulerende Foranstaltninger bør bortfalde. Men saaledes som Forholdene har udviklet sig *politisk* her paa Rigsdagen, har jeg fundet det ønskeligt overfor modstaaende Anskuelser at gøre et Tilbud om, naar de regulerende Foranstaltninger, uanset om dette saglige Tidspunkt er indtruffet, kunde bortfalde, og jeg har da valgt at foreslaa et Tidspunkt, som ligger saaledes, at vi her i Landet maatte kunne siges med den Opmærksomhed, som dette Spørgsmaal kræver, i Ro